

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Conjunctionem auctoritatis Pontificis & Concilij præfert cognitio habita de Dioscoro. Legati condemnant Dioscorum, sistere se iudicio recusantem. Dein eorum sententiæ accessit assensus synodi. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

synodus declararet quod Leo definiverat, quemadmodum loquebatur Marcianus Imperator. Quare jus illud relationis cum prerogativa suffragij Concilium quoque Chalcedonense in Leone disertissimis verbis agnovit. ne quis per adulationem hoc à me confictum putet. Etenim in synodica epistola ad Summum Pontificem patres profitentur eum fuisse, in expositione fidei, Petri interpretem, seque ipsos duce & auctore Pontifice veritatem Ecclesie filii deprompsisse. *Ὁθεν καὶ ἡμεῖς ἀρχαῖοι σοὶ ἔχοντες ἀφ' ἡμεῶν ἡμεῖς ἀρχαῖοι, τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τεκνοῖς τοῦ κυρίου ἐδείξαμεν.* Sed ut dignitatem auctoritatemque Pontificis non dissimulant, ita quoque synodi partes non omitunt, quæ uno spiritu, una conspiratione, arque concordia, confessionem fidei declaravit, Christo spiritalis delicias per literas Leonis Episcopis, in synodo velut in convivio quodam confidentibus, præparante.

CAPVT X.

Synopsis.

I. Primatus vim Leo exercuit in Concilio adversus Dioscorum: qui inter reos sedere iussus est, ut causam diceret. At Theodoretum, quem sede sua Dioscorus in Synodo Ephesina secunda deiecerat, in Concilium Chalcedonense admissus est; quia locum suum Summus Pontifex ei restituerat. De restitutione illa Theodoretus accuratè dicitur libro septimo.

II. Conjunctionem auctoritatis Pontificis & Concilij præserti cognitio habita de Dioscoro. Legati condemnant Dioscorum, sistere se iudicio recusantem. Deinde eorum sententia accessit assensus synodi, unde confecta est plena Dioscori damnatio. Explicatur ordo quem tenuit Paschasius.

III. Iudicium à Paschasio conceptum sub nomine Leonis, de synodi consensu. Commonitorium synodi ad Dioscorum missum, quo episcopatu deiectus à Concilio renuntiatur, differi ab exemplari sententia à patribus subscripta. Concilia generalia in Occidente celebrata, concepta sunt ut plurimum sub nomine Pontificis, sacro approbante Concilio, exemplo petito à Concilio Chalcedonensi.

IV. Origo usus illius petitur è jure primatus, quod auctoritatem tribuit Pontifici, & synodo consensum. Sic munia cuiusque partitur Leo. Probatum etiam ex iis que gesta sunt in synodo Rome habita sub Hilario.

V. Hilari decreta confirmat synodus. Episcopi provincie Tarraconensis Ireneum, qui secundum supremam Episcopi Barcinonensis voluntatem in ea sede ab iis institutus fuerat, auctoritate Romani Pontificis confirmari petunt. Hanc consultationem Hilarius retulit ad synodum; sed pro suffragij prerogativa presumptionem illam damnavit, cuius sententiam secuta est synodus.

VI. In hac synodo habetur expressa imperialis auctoritatis imago. Pontifices aliquando sententiam suam scripto recitabant; quam sequebantur acclamationes. Exemplum in Felice, & Symmacho.

VII. Solemnia hæc à Senatu in Ecclesiam translata

sunt. Mos acclamandi Principibus, è theatro in Senatum inveltus. Acclamationum ritus. In Concilio Ephesino acclamationes factæ sunt Celestino, & Cyrillo, & in Chalcedonensi, Leoni.

VIII. Senatusconsulta aliquando facta solis acclamationibus. Post acclamationes tamen, Senatores interdum interrogabantur. Quandoque acclamationes sequebantur sententiam ejus qui primus censuerat. Alia consensus formula.

IX. Eadem acclamatione consensus omnium ostendebatur in Concilio Ephesino & Chalcedonensi, & in Romanis sub Hilario & Symmacho. Sapienter id notatum à Symmacho.

P R I M A T U S quoque sui & principalis auctoritatis vim Leo in Concilio exercuit adversus Dioscorum Alexandrinum, quem in ipso synodi exordio ab Episcoporum sede amovendum per Legatos suos edixit, & inter reos constituendum, ut causam diceret. Paschasius verò reverendissimus Episcopus & Vicarius sedis apostolicæ, cum in medio una cum his viris reverendissimis collegis suis stetisset, dixit: Beatissimi atque apostolici viri Papæ urbis Romæ, quæ est caput omnium Ecclesiarum, præcepta habemus pre manibus; quibus precipere dignatus est ejus apostolatus ut Dioscorus Alexandrinorum Archiepiscopus non sedeat in Concilio, sed audiendus intromittatur. Hoc nos observare necesse est. Si ergo precipit vestra magnificentia, aut ille egrediatur, aut nos eximus. Idem jus statuerat Theodosius adversus Flavianum, quem jusserat sistere se in Concilio Ephesino secundo, iudicij sui adversus Eutychem in synodo CP. lati rationem redditurum. Tergiversati quidem sunt Iudices, acerbam existimantes & duram Dioscoro impostam conditionem. Attamen cum Legati mandata Leonis urgerent, & Dioscoro objicerent quòd synodum celebrasset absque sedis apostolicæ auctoritate; etsi hoc videretur aliquo pacto convellere imperatoriam potestatem, qua fultus synodo Ephesinæ Dioscorus præfederat, Iudices præceperunt ut Dioscorus in medio confessu residet inter reos. Vice versa Theodoretus Episcopus Cyri, qui honore deiectus fuerat à Dioscoro in synodo Ephesina secunda, in Concilio Chalcedonense admissus est, episcopali dignitate ornatus; quia locum suum Summus Pontifex illi restituerat, & Imperator adesse synodo jusserat. Sed restitutionem istam Theodoretus accuratè discutimus in exercitatione de iudiciis canonicis Episcoporum.

II. Vtriusque verò auctoritatis conjunctionem, nempe Romani Pontificis & Concilij, præserti cognitio habita de Dioscoro. Quæstio canonica præsentibus magistratibus disceptari non poterat. Quare illis absentibus ordo iudicij constituendus fuit à Legatis Ro-

manis, qui de se his verbis loquuntur: *Nostram parvitatem huic sancto Concilio pro se pre-
sistere precepit (Leo). Ideoque necessarium est,
hec qua in medium proferuntur, per nostram in-
terlocutionem disceptari.* Statim vero libellos
adversus Dioscorum porrectos recitari ju-
bent, ejusque contumaciam tribus edictis
evocati, & sistere se iudicio recusantis, con-
demnant. In qua damnatione illud obser-
vandum est, Legatos primam sententiam
protulisse, synodumque sententia quoque
sua Legatis suffragatam. unde constata est
plena Dioscorigo damnatio ex auctoritate
Pontificis & Concilij. Hunc vero ordinem
tenuit Paschasius. Ter synodum interpella-
vit quid videretur agendum de Dioscorigo.
Respondit synodus, canonicis poenis subden-
dum. Iulianus autem Hypaporum Episco-
pus a Legatis petivit, qui τὸ νόμος Leonis ha-
berent, ejusque locum occuparent, ut con-
tra Dioscorum poenas a canonicis inflictas
decernerent. *Omnis enim & tota universalis
synodus concors efficitur vestrae sanctitatis senten-
tie.* Quod etiam Maximus Antiochiæ testa-
tus est. Tunc recitatis Dioscorigo flagitiis, ejus-
que perspecta in scelere obstinatione, Pas-
chasius non solum censuit a synodo con-
demnandum, sed etiam ex auctoritate Leo-
nis condemnavit. Referam ejus verba, prout
se habent in epistola Leonis ad Episcopos
Galliæ, cui exemplar sententiæ latæ adver-
sus Dioscorum adjunxit, iisdem verbis quæ
Paschasius protulit, qui Latine loquebatur
in synodo. *Vnde sanctus ac beatissimus Papa ca-
put universalis Ecclesiæ Leo per nos, ut Legatos
suos, sancta synodo consentiente, Petri Apostoli
preditus dignitate, qui Ecclesiæ fundamentum,
& petra fidei, & caelestis regni sanctorum nuncupa-
tur, episcopali eum dignitate nudavit, & ab om-
ni sacerdotali opere fecit extorrem. Quare super
his congregata venerabilis synodus canonicam
contra predictum Dioscorum proferat justitia sua-
dente sententiam.* Recensentur deinceps in
Actis Episcoporum omnium suffragia qui
Dioscorum dejiciunt.

III. Sed observandum est, iudicium con-
ceptum fuisse a Paschasio sub nomine Leo-
nis, de synodi consensu, quem consensum
patres statim verbis explicuerunt, & senten-
tiæ Paschasiani subscripserunt, nulla senten-
tiæ formula sub nomine synodi concepta.
Fateor quidem missum esse ad Dioscorum
sub synodi nomine Commonitorium, quo
docebatur damnatum fuisse, & episcopatu
dejectum a Concilio. Sed rescriptum illud
longè differt ab exemplari sententiæ a patri-
bus subscriptæ. Itaque mirandum non est si
posteriora generalia Concilia in Occidente
celebrata concepta sint ut plurimum sub no-

mine Pontificis, sacro approbante Concilio, cum
traxerint exemplum ab hac formula, *Leo per
nos Vicarios suos sancta synodo consentiente &c.*

IV. Hoc proficiscitur è primatus jure,
quod auctoritatem tribuit Pontifici, & syno-
do consensum. Sic munia cujusque partitur
Leo, loquens de scriptis a synodo Romana
patriarchali missis in Orientem ad Martia-
num Faustumque Presbyteros. Potiori enim
ratione Summus Pontifex in synodo Roma-
na utebatur jure relationis & suffragij præ-
rogativa. Cujus rei usus eleganter expressus
est in synodo Romæ habita sub Hilario Papa.
Refert ille synodo de transgressione cano-
num, quæ frequentissima erat in ordinatio-
nibus Episcoporum, ad se, qui potissimi Sa-
cerdotis administrat officia, talium vitiorum
culpam pertinere dicens, nisi huic malo pro-
spiciat. Deinde vetat ne bigami, inscij lite-
rarum, membrorum damna perpessi, & pœ-
nitentes, ad sacros gradus adspirent, pœnis
in ordinatores latis. Tum petit a patribus sy-
nodi ut huic Constituto subscribant, *quate-
nus synodali iudicio aditus claudatur illicitis.*

V. Non opus erat diligentiori examine in
re tritissima & a canonicis toties vetita.
Quare omnes Episcopi & Presbyteri in ac-
clamationes eruperunt, Hilario vitam precati,
quæ proposita erant confirmantes. *Exau-
di Christe, Hilario vita. Dictum sexies. Hac
confirmamus, hac docemus. D. VIII. Hac tenen-
da sunt, hac servanda sunt. D. V. Doctrinæ ve-
stræ gratias agimus. D. X. Ista ut in perpetuum
serventur rogamus. D. XV. Per Dominum Pe-
trum, ut in perpetuum serventur rogamus. Dictum
VIII.* Sed majori cura discutienda fuit in ea-
dem synodo consultatio Episcoporum pro-
vinciæ Tarraconensis; apud quos Barcino-
nensium Episcopus supremæ voluntatis arbi-
trio sibi Irenæum quendam Episcopum sub-
stitui optavit. quod clero & plebi civitatis
Barcinonensis & Episcopis provinciæ gra-
tum fuit & acceptum, qui hoc suum iudicium
auctoritate Romani Pontificis firmari pe-
tunt. Hanc consultationem retulit Hilarius
Papa ad synodum, sed cum suffragij sui præ-
rogativa. Sic enim inquit, post repressam gra-
vibus verbis sacerdotiorum successionem:
*Quod quàm grave sit, estimare. Atque ideo, si
placet, etiam hanc licentiam generaliter de Eccle-
siis auferamus; ne, quod turpe dictu est, homini-
bus se putet debere quod Dei est.* Tum relectis
Episcoporum Tarraconensium literis, qua-
rum recitatio variis acclamationibus synodi
interrupta est, Hilarius Episcopus dixit: *Ac-
ceptis que recitata sunt, de omnibus nunc, fratres,
speciales sententias Deo vobis inspirante depromi-
te.* Sex Episcopi provectiores ea de re cen-
suerunt, prout oratione sua Pontifex synodo

Leo ep. et. Si rã-
men dilectioni ver-
ba trahi scripserit
nostra potuerit;
que non solum a-
postolica fides au-
thoritate, sed etiam
sancta synodi, qua
ad nos frequent
convenerat, unde
nominatè directa
fuit.

In Decretis Hilari.